

[Gerhard Nielsen.]

ger vel af den Maade, hvorpaa en saadan Spisning er ordnet —, og saa skulde de efter Spisningen have en Slags Middags-hvile til Kl. 3. Men, fortæller han, de Krav, der stilledes til Rekrutterne med Hensyn til Pudsning, var saa store, at det var ganske umuligt for dem at faa nogen Hvile, i hvert Fald fik de kun meget lidt Hvile i denne Middagstid, en hel Mængde af dem maatte bruge al den Tid, der overhovedet var, til at pudse. De skulde pudse Støvler og Trenser, de skulde ogsaa lave Halmpuder til Brug i Stalden og Halmstokke til Brug ved Sabelsving, de skulde lappe og sy deres Tøj, og var der en eller anden, der havde forset sig lidt, blev han ogsaa sat til at pudse noget for Underkorporalen — saadan gaar det jo. Kl. 3—6 var der Eftermiddagstjeneste, derefter Spisning og saa igen en Times tvungen Pudsning, men ofte varede denne Pudsning noget længere, og det blev noget sent, inden de blev færdige. Kl. 10 skulde de i Seng, og de havde da Tiden fra Kl. 10 til Kl. 4,50 til at hvile og sove i, altsaa ikke en Gang 7 Timer. Men, siger den unge Mand, det er ikke helt tilstrækkelig Forklaring paa Tiden, thi medens den tvungne Pudsning vel hørte op noget hen paa Aftenen, var det nødvendigt for de allerfleste at bruge hele Tiden, til Sengetiden kom, til at pudse, for at de ikke skulde blive noteret Dagen efter, og navnlig var det jo galt om Lørdagen, naar de skulde pudse til Søndagsparaden; saa var det ganske nødvendigt at bruge den Fritid, de havde, for at faa deres Sager pudset, for ellers vidste de, at saa vankede der Notering, saa vankede der Omstilling, saa vankede der Nægtelse af Orlov og alle disse forskellige Trakasserier, som kan bringes i Anvendelse fra Befalingsmændenes Side overfor Rekrutterne. Endvidere fortæller den unge Mand, at naar en Rekrut havde forset sig om Lørdagen, var han ganske sikker paa at faa ekstra Pudsning for Underkorporalen. Saa store var de Krav, der blev stillet til Pudsning, at adskillige af de unge Rekrutter ligefrem maatte leje for Betaling gamle Dragoner til at hjælpe dem, for at de overhovedet kunde blive færdige. Saa fortæller han endvidere om deres Tilværelse, at Gymnastik, Ridning og navnlig Kommandostrigling var ofte af en saadan Art, at Rekrutterne blev meget svedige. Han skriver om, hvordan Sveden til Tider haglede ned ad dem. Dertil kom, at de, naar de skulde stille til Spisning og maatte

vente, blev stærkt afkølede, og naar de skulde staa stille under Øvelsen, skete det samme, og det siger sig selv, fortæller han videre, at de allerfleste af os blev mere eller mindre forkølede af en saadan Omgang. Og naar det saa ydermere hændte, at de, som han fortæller, uden Frakke skulde vande Hestene om Morgenens i Regnvej, er man klar over, at saa blev de rigtig godt gennemblødt, og saa maatte de ofte — i hvert Fald de, der var indkvarteret paa Møllegadens Kaserne — vente til den halve Times Hvil, de havde om Førmiddagen, med at skifte Tøj, det faldt ikke de Herrens Befalingsmænd ind at lade Rekrutterne tage hjem paa Møllegadens Kaserne og skifte Tøj, de maatte pønt opholde sig i deres gennemblødt Tøj indtil den halve Times Hvil.

Det er ikke saa underligt, at en saadan Behandlingsmaade foraarsager, at Rekrutterne bliver syge, og den unge Mand fortæller herom, at den første Tids Overanstrengelse foraarsagede, at mange blev gullige i Ansigtet, fik sortunderløbne Øjne og haarde Knudedannelser i Armhulerne; men hvad der var det allerværste af Dagens Gerning, var de Stropeture, som blev foretaget af en eller anden Befalingsmand, naar han havde set sig gal paa sin Trop. Det var navnlig, fortæller han, Underkorporaler og Kornetter, der optraadte paa den Maade, men, føjer han til, det hændte ogsaa, at det foregik under højere Befalingsmænds Tilstedeværelse. Jeg har personlig spurgt ham, hvad det var for højere Befalingsmænd, og han har sagt, at det var ikke Officerer, men Officianter. Han fortæller om disse Plagerier, at de til Tider foregik paa en saadan Maade, at det var aabenbart, at der var et Samspil mellem flere Tropsførere for at faa det mest mulige ud af Plagerierne. Det hændte ikke saa sjældent, fortæller han, at Stropeturene foregik paa den Maade, at en Befalingsmand, der havde en Trop under Staldtjeneste — der var flere Troppe i den paagældende Stald paa samme Tid —, naar han havde set sig gal paa sin Trop, kommanderede den ned ad Gangen og op i den anden Ende af Stalden og tilbage igen i Løb. Naar den saa kom et Stykke op i Gangen, traf den paa et andet Hold, og den paagældende Befalingsmand saa saa sit Snit til at kommandere sin Trop til at skifte Plads ved Hestene fra den ene Side af Gangen over i den anden. De kom saa farende fra hver sin Side og ramlede sammen i et Hurlumhej. Det gentog sig flere Gange,